

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1460. usque ad annum 1478

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118332

§. 122. Connubium Mariæ de Burgundia cum Delphino Regi propositum

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66459](#)

unice in Patris sui jura succederet, illam Sæcul. XV.
quoque solam hujus urbis hæredem esse; A.C. 1477.
de cetero inducias inter Burgundiæ Or-
dines & Franciam sanctitas nondum ex-
spirasse, proin omnino congruere, ut
huic Orphanæ saltem integrum esset,
quatenus Patris sui tam iniquo funesto-
que tempore sibi fatis erepti mortem in
pace deplorare valeat. Ambo hi Pro-
ceres cum Regiis Deputatis in Abbatia
Montis S. Eligii prope Atrebatum mutuo
congrediebantur; verum eorum consul-
tationes brevem admodum moram tene-
bant; quamvis Comminæus ibidem diu-
tius moraretur, spe fretus, se nonnullo-
rum Procerum animos Regi devinctu-
rum, valuitque successus; hi enim post-
modum integra fide Ludovici obsequium
prositebantur.

§. CXXII.

*Connubium Mariae de Burgundia cum
Delphino Regi propositum.*

Nihilominus Rex Turonibus profectus,
Atrebatum contendit, datisque plu-
ribus literis hujus ditionis Proceres suis
consiliis accedere sollicitat. Adhuc in iti-
nere constitutus erat, cum oppidum
S. Quintini, Bunium, Peronnam, &
Hamonam urbes in Franciæ obsequium
rediisse, non sine ingenti lætitia intelli-
geret;

Q q 3

geret;

Secul. XV. geret; unde eodem temporis momento
A.C. 1477. mutavit consilium, quo prius Filiam Burgundiae Hæredem Delphino suo in uxorem tradere statuerat. Verum in hoc

Ludovicum valde imprudenter egisse existimat Comminæus. Evidet Principe iste nonnisi septimum, Burgundia vero jamjam vigesimum primum ætatis annum emensa erat; nihilominus Rex eandem cum alio quopiam Regni Principe, ac forte cum Engolismensi Comite Francisci I. Patre jungere potuisset. Ast acerbæ in Burgundicam stirpem aversioni Rex debebat, quod inconsulto sententiam mutasset: licet Flandri hasce nuptias ardentibus votis exoptarent, & Nobiles Viri, qui Ducissæ a consiliis erant, ab ea ablegari peterent, ut Ludovico XI. hoc nuptiale foedus proponerent. Erant hi Imbercius, Veriensis, Gruithusius, Hugonectus Cancellarius, pluresque alii, quibuscum Rex frequens habebat colloquium, ut eorum animos a Ducissa alienare, sibi vero illos conciliare posset. Verum Ludovici consilium eventus fefellerit; hi enim a propositione Regi mox facta nullo pacto dimoveri poterant.

Quippe Peronnam, ubi tum Ludovicus agebat, delati, atque ad colloquium Regis admitti, denuo Ducissæ suæ nuptias cum Delphino exponunt. Rex repulsa

In Vere.

pulsæ cauſsam unice in nimis teneram Sæcul. XV.
Filii sui ætatem, & gracilem atque imbe- A.C. 1477.
cillam corporis habitum referebat. Ve-
rum ex hoc ipſo responſo Deputati haud
obſcure intelligebant, Regem in Delphini
nuptias minime conſensurum, quapropter
Burgundam Engolismensi Comiti jungen-
dam proponunt. Ad hæc Rex arrogan-
tius respondit, ſe fatali novem annorum
experientia edoctum fuiffe, quot malo-
rum diſcrimini exposita eſſet Francia, ſi
ea regii ſanguinis Principem ſibi vicinum
pro Belgij Domino haberet, cum ergo Gal-
lia Deo adjutore ab ejusmodi propinquo li-
berata fuifet, ſollicite curaturum ſe, ne
denuo in eadem conſiceretur pericula;
rebus ſuis minus imminere diſcrimen, ſi
Maria de Burgundia potius cuicunque
alteri nuberet Regi, quam Principi ex
Gallorum ſanguine nato, niſi faltem Ma-
ria, ejusque ſubditi præſtolari vellent
tempus, quo Delphinus ablato ætatis vi-
tio uxori matus eſſet. Hoc fermonē
Flandri haud parum turbati, in eam ab-
ducebantur opinionem, quod Ludovicus,
priuſquam de connubio ageretur, ple-
num urbium & Provinciarum, quas Bur-
gundica Domus tenebat, dominium ſibi
aſſertum percuperet, ne forte temporis
tractu præſumi poſſet, cunctas iſtas di-
tiones duntaxat uxorio nomine, non au-
tem beneficiario jure, quod deficien-
tibus

Q q 4

bus

Sæcal. XV. bus masculis ad Franciam devolveretur,
A.C 1477. Galliarum Regibus restitutas fuisse.

§. CXXIII.

Atrebatum a Rege petitum atque obtentum.

Conficta hæc opinio firmius infedit Flandrorum animis. Præterea eisdem Ducissa in mandatis dederat, nulli parcerent labori, ut firmatis cum Delphino nuptiis ipsa Delphinæ honorem conquereretur. Hanc ob rem iterato Regem rogabant, ut mentem suam verbis magis perspicuis explicaret; cum vero Ludovicus Atrebatensem urbem, cuius Gubernator erat Cordæus, sibi tradi peteret, respondebant illi, ante omnia civium animos ad Gallorum amorem scite inclinandos esse, seque huic rei promptam datus operam, ipsamque Ducissam inducturos, ut ibidem Senatum ex Viris Franciæ studiosis atque addictis compositum stabiliret. Præterea ut Ludovici votis satisfacerent, eumque de datæ fidei veritate convincerent, a Ducissa scriptam, ejusque sigillo muniam exhibebant epistolam, in qua ipsa pollicetur, quod cum Francia amicitiae fœdus inire, ac Senatum instituere velit, qui nonnisi ex quatuor viris cunctis Gallicæ Nationi impense addictis compo-

tus